metu rūsyje aptiktos medinio pastato liekanos greičiausiai priklauso vienam kompleksui. Deja, surasti fragmentai labai apardyti vėlesnių žemės darbų metu. Dėl kylančio gruntinio vandens nepavyko nustatyti, ar šioje vietoje esama dar vieno užstatymo horizonto.

PV sklypo dalyje (plotas Nr.3), 2 m gylyje, surastas 50-70 cm storio hidroizoliacinis sluoksnis su XVI-XVII a. buitinės keramikos fragmentais. Nustatyta, kad 1994 m. aptikto medinio pastato P kampas suardytas statant PV namo korpusą.

Susumavus 1994-1995 m. tyrimų rezultatus, galima teigti, kad XVI-XVII a. sklypo L.Stuokos-Gucevičiaus g. Nr.3 P dalyje būta sodybos su mediniais pastatais. Jos liekanos labai apardytos vėlesniais laikotarpiais.

Saulius Sarcevičius

1995 m. žvalgomieji archeologiniai tyrimai Vilniuje, Arsenalo g. Nr. 3

1995 m. šalia dabartinio Taikomosios dailės muziejaus (naujojo Arsenalo) R sienos, esančios priešais Vilnios kairįjį krantą, numatomų komunikacijų vietose buvo iškasti du 2,5x2,5 m dydžio šurfai (Nr.1 ir Nr.2). Darbų metu šurfas Nr.2 buvo padidintas iki 4x5 m dydžio. Šurfe Nr.1 kasta iki 4,5 m gylio, o šurfe Nr.2 - iki 3,6 m. Dėl gruntinio vandens bei dėl techninių kliūčių įžemis nebuvo pasiektas.

Šurfe Nr.2, 2,79 ir 3,56 m gylyje, buvo aptiktas 1983 m. A.Lisankos fiksuotos 1,6 m storio akmenų ir plytų mūrinės sienos pratęsimas PR kryptimi. Manoma, kad tai XV a. datuojamos atraminės sienos, dažniausiai saugojusios nuo Vilnios potvynių bei galėjusios atlikti ir gynybinę funkciją, fragmentas. Tokiu būdu 1983 m. ir 1995 m. tyrimų metu atkastos atraminės sienos dalies ilgis siekia 6 m. Ji toliau tęsiasi PR kryptimi ir ŠV kryptimi. 1995 m. atraminė siena nuodugniau nebuvo tirta. Atkasta tik jos viršutinė dalis, kuri šurfo Nr.2 P gale nuardyta vėlesnio, 2,9 m pločio R-V kryptimi nusidriekusio statinio fragmento. Aptiktos jo P ir Š sienos, prie kurių

šliejosi 3 arkinės 30 cm pločio sienelės. Tarp jų buvo palikti 20-30 cm tarpai. Statinio sienos buvo mūrytos iš rausvos bei gelsvos spalvos plytų, rištų moliu. Už arkinių sienelių rasta suverstų akmenų sankaupa. Akmenys buvo su ryškiais gaisro pėdsakais, kai kurie suskilę nuo karščio. Manoma, kad tai galėjo būti XVIII-XIX a. planuose žymimo pastato krosnies liekanos. Vienaaukščiai pastatai šioje vietoje vaizduojami ir XVIII a. pabaigos P.Smuglevičiaus piešinyje. Pastatai, stovėję Vilnios kairiajame krante, greičiausiai buvo sugriauti 1831 m., įrengiant Žemutinės pilies vietoje II kategorijos tvirtovę. Šioje vietoje buvo supilti pylimai, kuriuose įrengti vartai. Tvirtovės laikų žemės paviršių greičiausiai žymi 1,4 m gylyje aptiktas akmenų grindinys, kuris buvo išgrįstas virš minėtos krosnies mūrų liekanų. Manoma, kad grindinys vedė iš Arsenalo kiemo per supiltame pylime įrengtus vartus link tilto per Vilnią, žymimo XIX a. generaliniuose planuose.

Šurfe Nr.1 buvo pastebėtas kultūrinių sluoksnių nuožulnėjimas Vilnios link. XVI a. datuojamas buvęs žemės paviršius fiksuotas 3,2 m gylyje. Šiame gylyje aptikta sankaupa ant žemės sudėtų akmenų, aplipusių skiediniu, kurios paskirtis liko neaiški. Ankstyviausias sluoksnis šurfe Nr.1 buvo pasiektas 5,35 m gylyje. Jame rasta plytgalių, skiedrų, kibiro šulas. Dėl radinių stokos minėtas sluoksnis liko nedatuotas.

Šurfe Nr.1, 72 cm gylyje, buvo aptiktas 1 m pločio, 2,72 m aukščio akmenų, rištų skiediniu, mūras. Jis datuojamas XIX a.

Roma Songailaitė

Žvalgomieji archeologiniai tyrimai Biržų senamiestyje 1994-1995 metais

1994-1995 m. BKMS atliko žvalgomuosius tyrinėjimus Biržų senamiestyje. 1994 m. kasinėta inžinerinių komunikacijų vietose prie Rotušės g. Nr.8 rekonstruojamo pastato, Rotušės gatvėje, Ligoninės gatvėje prie dabartinės sporto mokyklos. Trasos ilgis 300 m, plotis 40-120 cm, gylis